

μαρχικῆς ἔξοντας τὸ τρισχαιδένατον¹⁰ ἀποδεδειγμένος¹¹, πατὴρ πατρόδος, | νέος "Ηλιος"¹² ἐπιλάμψας τοῖς "Ἐλλησιν προειρημέ- (35) νος"¹³ εὐεργετεῖν τὴν Ἐλ[λ]άδα, ἀμειβόμενος δὲ | καὶ εὐσεβῶν τοὺς θεοὺς ἡμῶν παριστανομένους | αὐτῷ πάντοις ἐπὶ προνοίᾳ καὶ σωτηρίᾳ, τὴν ἀπὸ | παντὸς τοῦ αἰῶνος αὐθιγενῆ καὶ αὐτόχθονα ἐλενθερίαν πρότερον ἀφαιρεθεῖσαν τῶν Ἐλλήνων εἰς | (40) καὶ μόνος τῶν ἀπ' αἰῶνος αἰτοράτῳ μέγιστος φιλέλλην γενέμενος [Νέρων] Ζεὺς Ἐλευθέριος ἔδωκεν, ἔχαρισατο, ἀποκατέστησεν εἰς τὴν ἀρχαιότητα τῆς αἰτονομίας καὶ ἐλευθερίας, προσθεῖς | τῇ μεγάλῃ καὶ ἀπροσδοκήτῳ δωρεᾷ καὶ ἀρεισφορο- (45) φέταν, ἦν οὐδεὶς τῶν πρότερον Σεβαστῶν ὄλοτελῆ | ἔδωκεν· δί' ἂ δὴ πάντα δεδογμένον ἔλαιον τοῖς τε ἀρχικούσι καὶ οὐνέδροις καὶ τῷ δίμῳ καθιερώσαι μὲν κατὰ τὸ παρὸν τὸν πρὸς τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι βαμόν, ἐπιγράφοντας 'Διὸς Ἐλευθερίψ [Νέρων] εἰς αἰῶνα', καὶ ἀγάλματος- (50) τα ἐν τῷ ραῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πτωτίου συνκαθειδρόντας τοῖς [ἡμῶν] πατρώοις θεοῖς [Νέρωνος] Διὸς Ἐλευθερίου καὶ θεᾶς Σεβαστῆς !!!!!!!!¹⁴, ἵνα | τούτων οὕτως τελεσθέντων καὶ ἡ ἡμετέρα πόλις | φαίνηται πᾶσαν τειμὴν καὶ εὐσέβειαν ἐκπεπληρωθεὶς- (55) κυνία εἰς τὸν τοῦ κυρίου Σεβαστοῦ [Νέρωνος οὐκον]. | εἶναι δὲ ἐν ἀναγραφῇ τὸ ψήφισμα παρά τε τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι ἐν τῇ ὁροφῇ ἐν στήλῃ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πτωτίου.

Aeraephiis Boeotiae (Inscr. Graec. VII 1, 2713 primus descr. et docte enarravit Hollaeux bull. corresp. hellénique 12, 1888 p. 510). Dittenberger syll. ed. 2 n. 576; Wilamowitz grecch. Lesebuch II p. 593 cf. Erläuter. p. 258. Perscripta sunt in hac tabula edictum Neronis, quo Graecos Corinthum convocabat, contio eius habita Corinthi de liberatione Graeciae, acta Aeraephiensium de eadem re. — 1) Cf. N. 206. 214. Solo imperatoris Caesaris nomine videtur uti antiquitatis quadam affectatione. — 3) παρεῖναι. — 4) Corinthi Graeciae libertatem a Neroni pronuntiam esse testatur Plutarch. Flaminin. c. 12, 5) Isthmiorum die id factum esse testatur idem et Suet. Ner. 24, apparel Isthmia eo anno exente mense Nov. celebrata esse, fortasse tempore insolito, iussu Neronis (cf. Suet. c. 23). — 6) Sua ipsum voce Neronem Graeciae beneficia sua pronuntiasse testantur Plut. Suet. (not. 4). — 7) Peloponneso novum nomen a Neroni impositum esse (fortasse Νέρωνος νῆσος) acute coniecit Holl., probavit Ditt. — 8) Sic videtur supplendum esse: erasum est Neronis nomen et errore cum eo vocabulum quod sequebatur. — 9) Idem (vel fortasse pater eius) a. 37 legationem Romanam susceperebat, cf. N. 8792 not. — 10) Tribunicia potestate XIII Nero fuit aut 10. Dec. 65—66, aut 13. Oct. 66/67 (cf. supra N. 233 not. 2), mense Nov. a. 67 omnino fuit trib. pot. XIIII. Statiendum igitur, aut Suetonium errare cum tradit a decadente Neroni Graeciam libertate donatam esse, aut scriptorem huius tituli errasse in numero tribuniciae potestatis. — 11) Designatio nullum locum habet in tribunicia potestate. Possit conicere, excidisse consulatus mentionem. Sed ne consul quidem designatus videtur Nero fuisse illo tempore. Omnino Epaminondas erravit. — 12) Similiter Caligula in t. Cyziceno Dittenberger syll. ed. 2 n. 563. — 13) I. e. προηρημένος. — 14) Messalinae (sc. Statiliae) ut videtur nomen ergaum (de Poppaea cogitavit Fabia revue de philol. 19, 1895 p. 228; et sociatur diva Poppea cum Neroni etiam in titulo eiusdem temporis supra N. 233).